

22 Φεβρουαρίου, 1994

[ΠΙΚΗΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΑΡΤΕ-
ΜΗΣ, Δ/στές]

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ,

Εφεσείων,

v.

ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Εφεσιβλήτων,

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1010).

-
- 5 *Αστυνομική Δύναμη — Προαγωγές στον βαθμό του Ανώτερου Υπα-
στηνόμον — Οι περί Αστυνομίας (Προαγωγαι) Κανονισμοί του
1987 — Αξιολόγηση υποψηφίων — Αρχηγός της Αστυνομίας —
Αφροσίωση — Περιφρούρηση της έννομης τάξης κατά το πραξικό-
πημα — Εκτίμηση αποστολής / απόδοση — Συγκριτικοί πίνακες
— Στοιχεία υποψηφίων.*
- 10 *Αστυνομική Δύναμη — Προαγωγές — Αξία — Προσόντα — Το σύν-
λο της σταδιοδρομίας του υπαλλήλου πρέπει να λαμβάνεται
υπόψη.*
- 15 *Αστυνομική Δύναμη — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Επεκτείνεται
και στο απώτερο παρελθόν όταν συμπίπτει η ημερομηνία προαγω-
γής των υποψηφίων.*
- 15 *Αστυνομική Δύναμη — Προαγωγές — Πλάνη για ουσιαώδη γεγονότα
στους τομείς τόσο της αξίας όσο και της αρχαιότητας — Ωδήγησε
σε ανατροπή της πρωτόδικης απόφασης.*
- 20 *Λέξεις και Φράσεις — "Νομιμοφροσύνη" στους περί Αστυνομίας
(Προαγωγαι) Κανονισμούς του 1987.*
- 20 *Η έφεση στρέφεται εναντίον του μέρους της πρωτόδικης από-
φασης με την οποία επικυρώθηκαν οι διορισμοί τριών από έντεκα
Ανώτερους Υπαστηνόμους, των Α. Μηνά, Ν. Σολομωνίδη και Α.
Δημητριάδη.*
- 25 *Το πρωτόδικο Δικαστήριο έκρινε ότι οι προαγωγές διενεργή-
θηκαν ορθά με βάση τους περί Αστυνομίας (Προαγωγαι) Κανονι-
σμούς του 1987 (οι Κανονισμοί) στους οποίους δόθηκε αναδρομι-
κή ισχύ με αποτέλεσμα να καλύπτουν και τις επίδικες προαγωγές
που είχαν γίνει το 1980.*

Λόγοι της έφεσης ήταν η ανεπάρκεια και πλημμέλεια της αιτιολογίας και η πλάνη περί τα πράγματα.

Ο εφεσείων ισχυρίστηκε ότι:

α) η πλάνη ήταν εμφανής από τα στοιχεία των συγκριτικών πινάκων με βάση τους οποίους αξιολογήθηκαν οι υποψήφιοι, συγκεκριμένα η αρχαιότητα και η βαθμολογία του κάτω από τα κεφάλαια "Αφοσίωση" και "Εκτίμηση αποστολής / απόδοση". 5

β) η πλάνη διευρύνθηκε με τη συμπερίληψη στα στοιχεία κρίσεως, της προσωπικής γνώσης από πρόσωπο που δεν κατείχε τη θέση του Αρχηγού της Αστυνομίας το 1980. 10

γ) η υποστήριξη του νόμιμου κράτους κατά το πραξικόπημα παραγνωρίστηκε ως στοιχείο αποκαλυπτικό της αξίας του λόγω παρασιώπησης του στοιχείου αυτού στους συγκριτικούς πίνακες.

Ο εφεσείων πήρε 19 συνολικά ηθικές και υλικές αμοιβές σαν αναγνώριση των υπηρεσιών του στο κράτος το οποίο υπερασπίστηκε το 1974 εναντίον των πραξικοπηματιών. Το ενδιαφερόμενο μέρος Α. Μηνάς είχε μόνο δύο ηθικές αμοιβές το 1967, ο Ν. Σολομωνίδης τέσσερεις ηθικές αμοιβές το 1966 και 1976 και ο Α. Δημητριάδης πέντε ηθικές αμοιβές μεταξύ του 1962 και 1977. 15

Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου επέτρεψε την έφεση για τους πιο κάτω λόγους: 20

1. Όπως φαίνεται από τους σχετικούς φακέλλους οι αξιολογήσεις των υποψηφίων δεν συναρτώνται άμεσα με τα κριτήρια των Κανονισμών του 1987 αλλά εγίνονταν βάσει του νομικού καθεστώτος που ίσχυε το 1980 και προηγουμένως. Η απεικόνιση των υπηρεσιακών στοιχείων των υποψηφίων αντανάκλα την αξιολόγηση ως επί το πλείστον από τον αρχηγό της Αστυνομίας το 1987 του περιεχομένου των φακέλλων τους και όχι αναπαραγωγή του περιεχομένου τους. 25

2. Ο εφεσείων ήταν αρχαιότερος των δύο ανθυποψηφίων του λόγω της ένταξής του στην Αστυνομική Δύναμη πριν από αυτούς. Η αρχαιότητα του εφεσείοντα δεν εξισωνόταν με αυτή των ανθυποψηφίων του από το γεγονός ότι προήχθηκαν στη θέση του Υπαστυνόμου την ίδια ημερομηνία. Η αρχαιότητα είναι ουσιώδες στοιχείο κρίσεως για την καταλληλότητα των υποψηφίων για προαγωγή. Ο Αρχηγός της Αστυνομίας λειτούργησε κάτω από πλάνη ως προς την αρχαιότητα του εφεσείοντα και των ενδιαφερομένων μερών Ν. Σολομωνίδη και Α. Δημητριάδη. 30

3. Ο Αρχηγός της Αστυνομίας ενήργησε με πλάνη ως προς την αξιολόγηση της νομιμοφροσύνης του εφεσείοντα, εφόσον ο παράγων αυτός αποτιμάται κάτω από το κεφάλαιο "Αφοσίωση" και της "εκτίμησης αποστολής / απόδοσης" στα οποία βαθμολογήθηκαν "Λίαν Καλός". Οι ανθυποψήφιοι του εφεσείοντα βαθμολογήθηκαν για το θέμα της "Αφοσίωσης" οι μεν δύο πρώτοι "Εξάριετοι" και ο 35

τρίτος "Λίαν Καλός". Η βαθμολογία αυτή δημιουργεί σοβαρά ερωτηματικά για τα στοιχεία στα οποία βασίστηκε και που εν πάση περιπτώσει δεν συνάδει με τα στοιχεία των υποψηφίων.

- 5 4. Η προαγωγή του εφεσείοντα το 1977 για την προσήλωσή του στο αστυνομικό καθήκον κατά το πραξικόπημα συνάδει με την καθιερωμένη αρχή ότι για τον προσδιορισμό της αξίας και των προσόντων των μελών της Αστυνομικής Δύναμης, όπως και της Δημόσιας Υπηρεσίας, λαμβάνεται υπόψη το σύνολο της σταδιοδρομίας τους κάθε φορά που κρίνονται για προαγωγή. Πέραν από αυτό η περιφρούρηση της έννομης τάξης από τα μέλη της Αστυνομικής Δύναμης κατά το πραξικόπημα επιμαρτυρεί πραγματική αξία που αναγνωρίζεται από τους Κανονισμούς κάτω από το κεφάλαιο "Νομομορφοσύνη" και υποδηλώνει πραγματική επίγνωση της αποστολής της Αστυνομίας.

- 15 *Για όλους τους πιο πάνω λόγους η επίδικη απόφαση αναφορικά με τα τρία ενδιαφερόμενα μέρη ανατρέπεται. Η έφεση επιτρέπεται με έξοδα.*

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

- 20 *Ierides & Another v. The Republic (1983) 3 C.L.R. 1028·
Ierides & Another v. The Republic (1985) 3 C.L.R. 2078·
Georgakis v. The Republic (1987) 3 C.L.R. 48·
Eracleous & Others v Republic (1985) 3 C.L.R. 740·
Παπαχαλαράμπους κ.α. ν Δημοκρατίας. Απόφαση ημερ. 31/3/1989.*

25 Έφεση.

- 30 Έφεση εναντίον της απόφασης Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου (Στυλιανίδης, Δ.) που δόθηκε στις 19 Οκτωβρίου, 1989 (Προσφυγή αρ. 587/87) με την οποία απορρίφθηκε η Προσφυγή του εφεσείοντα εναντίον της απόφασης των εφεσιβλήτων ημερομηνίας 27.4.87 με την οποία πληρώθηκαν 11 θέσεις Ανώτερου Υπαστυνόμου.

Α.Σ. Αγγελίδης, για τον εφεσείοντα.

- 35 *Μ. Φλωρέντζος, Εισαγγελέας της Δημοκρατίας για το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, για τους εφεσιβλήτους.*

Cur. adv. vult.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Γ. Μ. Πικής.

ΠΙΚΗΣ, Δ. : Ο εφεσείων ήταν ένας από τους πολλούς υποψηφίους για την πλήρωση 11 θέσεων Ανώτερου Υπα- 5
στυνόμου το 1980. Τόσο η πρώτη απόφαση, όσο κι' εκείνες που ακολούθησαν, ακυρώθηκαν για τους λόγους που εξη- 5
γούνται στις αντίστοιχες αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου [βλ. *Ierides and Another v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1028 και *Ierides & Another v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 2078]. Η προτελευταία διοικητική απόφαση ακυρώ- 10
θηκε στις 3/4/87 με την απόφαση στη *Georgakis v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 48. Ο Αρχηγός της Αστυνομίας επροχώρη- 10
σε χωρίς καθυστέρηση στην πλήρωση του κενού με νέα απόφαση η οποία λήφθηκε στις 27/4/87 και εγκρίθηκε δύο 15
μέρες αργότερα από τον Υπουργό Εσωτερικών μετά από διερεύνηση των στοιχείων που τέθηκαν ενώπιόν του. 15

Η προσφυγή του εφεσείοντα για την ακύρωση και της τελευταίας απόφασης απορρίφθηκε. Το πρωτόδικο Δικαστήριο έκρινε ότι οι προαγωγές ορθά διενεργήθηκαν βάσει 20
του νομικού καθεστώτος που διαμορφώθηκε με τους περί Αστυνομίας (Προαγωγαί) Κανονισμούς του 1987, στους οποίους έγκυρα δόθηκε αναδρομική ισχύ με αποτέλεσμα την ανάπλαση του νομικού καθεστώτος του 1980 που ήταν, όπως έπρεπε, το κρίσιμο καθεστώς για τη διενέργεια 25
των προαγωγών. 25

Η έφεση περιορίστηκε σ' εκείνο το μέρος της πρωτόδικης απόφασης που αφορά την επικύρωση των διορισμών από τους έντεκα διορισθέντες στις αντίστοιχες θέσεις, των Α. Μηνά, Ν. Σολομωνίδη και Α. Δημητριάδη.

Η έφεση έχει ως πρώτο λόγο την ανεπάρκεια, καθώς 30
και την πλημμέλεια της αιτιολογίας, και ως δεύτερο την πλάνη περί τα κρίσιμα πράγματα που εξικνείται στα ουσιώδη γεγονότα που στοιχειοθετούν τις εκατέρωθεν διεκδικήσεις. Η πλάνη είναι, κατά την εισήγηση του εφεσείου- 35
ντα, εμφανής από τα στοιχεία που απεικονίζονται στους συγκριτικούς πίνακες που αποτέλεσαν, όπως είναι παρα-

δεκτό, το βάθρο για την αξιολόγηση των υποψηφίων.

- Η πλάνη έχει διευρυνθεί, όπως ισχυρίζεται ο εφεσείων, με τη συμπερίληψη στα στοιχεία κρίσεως της προσωπικής γνώσης του αξιωματικού που κατείχε το 1987 τη θέση του
- 5 Αρχηγού της Αστυνομίας, δηλαδή προσώπου άλλου από τον Αρχηγό της Αστυνομίας το 1980, για την αξία, τις ιδιότητες και ικανότητες των υποψηφίων.

- Στο πρωτόδικο Δικαστήριο, και ενώπιόν μας, ο εφεσείων υπεστήριξε ότι η προσφορά του στην αστυνομική
- 10 Δύναμη και η υποστήριξη του κράτους κατά το πραξικόπημα παραγνωρίστηκε ως στοιχείο αποκαλυπτικό της αξίας του και συγκεκριμένα της προσήλωσής του στο κράτος δικαίου και της ετοιμότητάς του να το υπερασπίσει έναντι εκείνων που επεδίωξαν την κατάλυσή του. Όχι
- 15 μόνο το στοιχείο αυτό δεν αποκαλύπτεται στα στοιχεία του αλλά, όπως εισηγήθηκε, παρασιωπάται στους συγκριτικούς πίνακες που ετοιμάστηκαν σε βαθμό που να εξαφανίζονται και επομένως να δημιουργείται παραπλανητική εικόνα για τη νομιμοφροσύνη και πίστη στην αποστολή
- 20 του, χαρακτηριστικά, σύμφωνα με τους ισχύοντες κανονισμούς, της αξίας των μελών της αστυνομικής Δύναμης. Είναι παραδεκτό, και τούτο άλλωστε καταφαίνεται από τα στοιχεία του φακέλου, ότι ο εφεσείων εκτέλεσε το αστυνομικό καθήκον και επέδειξε ανθιστάμενος στο πραξικό-
- 25 πημα, πίστη και αφοσίωση στους νόμους της Πολιτείας. Ο μεγάλος αριθμός των ηθικών και υλικών αμοιβών, 19 συνολικά, αντανακλά και την αναγνώριση των υπηρεσιών του στο κράτος το οποίο υπερασπίστηκε εναντίον των πραξικοπηματιών, επιδεικνύοντας προσήλωση στους νό-
- 30 μους του που είναι η πρώτη επιταγή του αστυνομικού καθήκοντος. Η νομολογία έχει αναγνωρίσει ότι η αφοσίωση των μελών της Αστυνομικής Δύναμης στο κράτος και η υπεράσπισή του έναντι της επιβουλής του πραξικοπήματος, αντανακλά ιδιότητες που προσδίδουν αξία σ' αυτούς
- 35 και επιμετρά ως στοιχείο ευνοϊκό για την προαγωγή τους [βλ. *Eracleous and Others v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 740, 753-754 και *Παπαχαραλάμπους κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (Αρ. Υποθέσεων 688/86 κ.ά., αποφασίστηκαν στις 31/3/89)].

Το πρωτόδικο Δικαστήριο έκρινε ότι οι συγκριτικοί πίνακες ετοιμάστηκαν με πολλή επιμέλεια και ότι αυτοί αντανakλούν τα στοιχεία των υποψηφίων, όπως αυτά αποκαλύπτονται από (α) τους προσωπικούς τους φακέλους και, (β) την "καρτέλα" του καθενός από αυτούς. Ως προς την παρεμβολή της προσωπικής γνώσης του Αρχηγού της Αστυνομίας το 1987, για τους υποψηφίους, το Δικαστήριο διαπιστώνει -

(Α) ότι ήταν αδύνατη, όπως και ανεπιθύμητη, η επανάκληση συνταξιούχων Αρχηγών της Αστυνομίας οποτεδήποτε επανεξετάζεται υπόθεση μετά από ακυρωτική απόφαση δικαστηρίου και,

(Β) ανεξάρτητα από τη δυνατότητα παρεμβολής της κρίσης του νέου Αρχηγού, η κρίση του σ' αυτή την περίπτωση ήταν σύμφωνη με τα στοιχεία των φακέλων και επομένως "... η προσωπική γνώση δεν άσκησε ουσιαστική επιρροή στην επιλογή και η καταγραφή των λόγων της αποτίμησης των ενδιαφερόμενων μερών από τον Αρχηγό δεν είναι αναγκαία εφόσον συνάδει με τα στοιχεία του φακέλου. ...".

Η αιτιολόγηση της απόφασης του Αρχηγού της Αστυνομίας συναρτάται, όπως προκύπτει από το κείμενο της απόφασης, με τα στοιχεία του φακέλου, την απεικόνισή τους στους συγκριτικούς πίνακες και την προσωπική γνώση του Αρχηγού για τους υποψηφίους, σε συνδυασμό με τα κριτήρια που θέτουν οι Κανονισμοί του 1987 ως οδηγό για την προαγωγή μελών της αστυνομικής Δύναμης. Οι σχετικές διατάξεις των Κανονισμών προβλέπουν :

"(2) Η αρχαιότητα θα λαμβάνεται υπ' όψιν, πλην όμως δεν θα αφιέται να ρυθμίζει την προαγωγήν, μεγαλύτερα δε σπουδαιότης θα προσδίδεται εις επαγγελματικές ικανότητας και ατομικά ηγετικά προσόντα, εις νομιμοφροσύνη, πρωτοβουλίαν, ανωτερότητα χαρακτήρος, πραγματικήν και αληθή εκτίμησιν της αποστολής της Αστυνομίας".

Το πρωτόδικο Δικαστήριο ορθά διαπιστώνει ότι η αρχαιότητα δεν είναι ρυθμιστικός αλλά μόνο σχετικός παράγοντας ο οποίος μετρά, όπως και οι άλλοι παράγοντες που απαριθμούνται από τους Κανονισμούς στον προσδιορισμό των διεκδικήσεων των υποψηφίων για προαγωγή.

Οι συγκριτικοί πίνακες σκοπούν στην απεικόνιση, με γνώμονα τις πρόνοιες του προαναφερθέντα Κανονισμού, της αξίας και των προσόντων των υποψηφίων, όπως αυτά αποκαλύπτονται από τα υπηρεσιακά τους στοιχεία. Η "αξία" των υποψηφίων επιμετράται με αναφορά στα ακόλουθα τέσσερα κεφάλαια :

(1) Επαγγελματικές ικανότητες,

(2) Αφοσίωση,

(3) Πρωτοβουλία,

(4) Εκτίμηση αποστολής/απόδοση, και τα προσόντα τους κάτω από τα εξής τρία :

(α) Επαγγελματικά, (β) Ηγετικά, (γ) Χαρακτήρα.

Τέλος, στην τελευταία στήλη του Πίνακα αναγράφεται η κρίσιμη ημερομηνία για τον καθορισμό της αρχαιότητάς τους.

Εξέταση του περιεχομένου των φακέλων αποκαλύπτει ότι οι αξιολογήσεις των υποψηφίων γίνονταν βάσει του νομικού καθεστώτος που ίσχυε το 1980 και προηγουμένως, δε συναρτώνται άμεσα ούτε είναι επάλληλες με τα κριτήρια που προβλέπονται από τους Κανονισμούς του 1987 ως βάση για την κρίση των μελών της Αστυνομικής Δύναμης για προαγωγή. Η απεικόνιση των υπηρεσιακών στοιχείων των υποψηφίων αντανακλά κατά το πλείστον την αξιολόγηση από τον Αρχηγό της Αστυνομίας το 1987 του περιεχομένου των φακέλων τους και όχι αναπαράγωγή του περιεχομένου τους.

Ο κ. Φλωρέντζος υπεστήριξε ότι η "Αφοσίωση" ως παράγοντας καθοριστικός της αξίας, αντανακλά το στοιχείο της νομιμοφροσύνης το οποίο απαντάται στους Κανονισμούς. Επίσης σημείωσε ότι ο τρόπος με τον οποίο τα μέλη της Δύναμης εκτιμούν την αποστολή τους καθρεπίζεται στους πίνακες αλλά είναι δύσκολο να διαπιστωθεί η βαθμολογία των υποψηφίων κάτω από αυτό το στοιχείο εφόσον συνδυάζεται και με την αξιολόγηση της απόδοσής τους.

5

Ο δικηγόρος του εφεσείοντα υπέβαλε ότι το περιεχόμενο των συγκριτικών πινάκων είναι εσφαλμένο σε σχέση με την "Αρχαιότητα" του εφεσείοντα και δύο από τα τρία ενδιαφερόμενα μέρη, του Ν. Σολομωνίδη και του Α. Δημητριάδη. Ακόμα σημαντικότερο, υπεστήριξε ότι η βαθμολογία του εφεσείοντα για την αξία του κάτω από τα κεφάλαια "Αφοσίωση" και "Εκτίμηση αποστολής/ απόδοση", δε συνάδει με τα στοιχεία του φακέλου του, αφενός και συγκριτικά με τα ενδιαφερόμενα μέρη είναι ανυπόστατη, αφετέρου.

10

15

Οι συγκριτικοί πίνακες εμφανίζουν τον εφεσείοντα, καθώς και τα ενδιαφερόμενα μέρη Α. Δημητριάδη και Ν. Σολομωνίδη, ως έχοντες την ίδια αρχαιότητα προσδιοριζόμενη με αναφορά στην 1/5/77, την ημερομηνία προαγωγής και των τριών υποψηφίων στη θέση Υπαστυνόμου. Η αρχαιότητα δε συναρτάται μόνο με την ημερομηνία προαγωγής στη θέση η οποία κατέχεται αλλά επεκτείνεται και στο απώτερο παρελθόν εφόσον η ημερομηνία της τελευταίας προαγωγής των υποψηφίων είναι η ίδια. Εάν η έρευνα του Αρχηγού επεκτεινόταν και στα δεδομένα των υποψηφίων πριν την 1/5/77, αυτή θα απεκάλυπτε ότι ο εφεσείων ήταν αρχαιότερος των δύο ανθυποψηφίων με σημείο αναφοράς την ημερομηνία ένταξής τους στην αστυνομική Δύναμη που στην περίπτωση του εφεσείοντα ήταν η 1/3/55, ενώ του Ν. Σολομωνίδη η 30/9/58 και του Α. Δημητριάδη η 19/10/59.

20

25

30

35

Ο δικηγόρος της Δημοκρατίας υπέβαλε ότι η πλάνη ως προς την αρχαιότητα αφορούσε εποουσιώδες στοιχείο, δε-

- δομένου ότι η αρχαιότητα συνιστά παράγοντα ήσσονος σημασίας ο οποίος καταντά σε αμελητέο στοιχείο για τον προσδιορισμό των διεκδικήσεων των υποψηφίων για προαγωγή. Διαφωνούμε. Ο νομοθέτης ορίζει την αρχαιότητα
- 5 ως ένα από τα ουσιώδη στοιχεία για την κρίση των υποψηφίων για προαγωγή. Το γεγονός ότι ο παράγοντας αυτός δεν είναι ρυθμιστικός για τις διεκδικήσεις και υπολείπεται σε σπουδαιότητα των άλλων παραγόντων που προσδιορίζουν την αξία των υποψηφίων, δεν εξουδετερώνει ούτε καταργεί τη σημασία του ως ουσιώδες στοιχείο
- 10 κρίσεως για την καταλληλότητα των υποψηφίων για προαγωγή. Το αναπόφευκτο συμπέρασμα είναι ότι ο Αρχηγός της Αστυνομίας λειτούργησε κάτω από πλάνη ως προς την αρχαιότητα του εφεσείοντα και των ενδιαφερόμενων
- 15 μερών Ν. Σολομωνίδη και Α. Δημητριάδη. Ακόμα σημαντικότερο, πλάνη διαπιστώνεται και ως προς την αποτίμηση της αξίας του εφεσείοντα, κάτω από τα κεφάλαια (α) "Νομιμοφροσύνη" και (β) "Εκτίμηση αποστολής/απόδοσης".

- Οι φάκελοι αποκαλύπτουν ότι ενώ ο εφεσείων είχε 19
- 20 ηθικές και υλικές αμοιβές, χαρακτηριστικές της νομιμοφροσύνης του, και της προσήλωσής του στην αστυνομική αποστολή, το ενδιαφερόμενο μέρος Α. Μηνάς είχε μόνο δύο ηθικές αμοιβές το 1967, ο Ν. Σολομωνίδης τέσσερις ηθικές αμοιβές και ένα έπαινο μεταξύ του 1966 και 1976,
- 25 και ο Α. Δημητριάδης πέντε ηθικές αμοιβές μεταξύ του 1962 και 1977. Χαρακτηριστική της πλάνης του Αρχηγού της Αστυνομίας ως προς την αξιολόγηση της νομιμοφροσύνης του εφεσείοντα, εφόσον γίνεται δεκτό ότι ο παράγοντας αυτός αποτιμάται κάτω από το κεφάλαιο "Αφοσίωση", είναι η βαθμολογία του κάτω από το στοιχείο αυτό
- 30 "Λίαν Καλός". Με την ίδια βαθμολογία κρίνεται και η "εκτίμηση της αποστολής" του παρόλο που το στοιχείο αυτό συναρτάται και με την απόδοση συνεπώς είναι δύσκολο να γίνει διάκριση μεταξύ των δύο. Αντιπαραβολή
- 35 της βαθμολογίας του εφεσείοντα κάτω από το στοιχείο "Αφοσίωση" μ' εκείνη των ενδιαφερόμενων μερών - Δημητριάδης "Εξαιρετος", Σολομωνίδης "Εξαιρετος" και Μηνάς "Λίαν Καλός" - δημιουργεί σοβαρά ερωτηματικά για τα στοιχεία στα οποία βασίστηκε και που, εν πάση πε-

ριπτώσει, δε συνάδει με τα υπηρεσιακά στοιχεία των υποψηφίων.

Ο δικηγόρος της Δημοκρατίας υπέβαλε ότι ο εφεσείων ανταμείφθηκε για την προσήλωσή του στο αστυνομικό καθήκον κατά το πραξικόπημα, με την προαγωγή του το 5 1977 και ότι ο παράγοντας αυτός δεν μπορεί να επιμετρηθεί εκ νέου υπέρ του. Η εισήγηση συγκρούεται με την καθιερωμένη αρχή ότι για τον προσδιορισμό της αξίας και των προσόντων των μελών της Αστυνομικής Δύναμης, όπως και της Δημόσιας Υπηρεσίας, λαμβάνεται υπόψη 10 κάθε φορά που κρίνονται για προαγωγή το σύνολο της σταδιοδρομίας τους. Πέραν τούτου, προσήλωση των μελών της Αστυνομικής Δύναμης στο κράτος και στην αποστολή της Δύναμης (περιφρούρηση της έννομης τάξης) σε ώρες μεγάλης δοκιμασίας, όπως ήταν το πραξικόπημα, 15 επιμαρτυρεί πραγματική αξία η οποία αναγνωρίζεται από τους Κανονισμούς κάτω από το κεφάλαιο "Νομιμοφροσύνη" και υποδηλώνει "... πραγματικήν και αληθή επίγνωσιν της αποστολής της Αστυνομίας." Η προάσπιση του κράτους δικαίου είναι όντως η πρώτη αποστολή του αστυνομικού σώματος. 20

Οι ηθικές και οι υλικές αμοιβές του εφεσείοντα επιμαρτυρούν διαχρονικά την προσήλωσή του στην αστυνομική αποστολή.

Το συμπέρασμα στο οποίο αγόμεθα είναι ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο εσφαλμένα έκρινε ότι οι συγκριτικοί πίνακες ορθά αποκαλύπτουν τα ουσιώδη στοιχεία του εφεσείοντα σε σχέση με την αξία του, ή ότι απεικονίζουν σωστά σε σύγκριση με τα τρία ενδιαφερόμενα μέρη τα στοιχεία του κάτω από τα κεφάλαια "Αφοσίωση" και 25 "Εκτίμηση αποστολής/απόδοση". Αντίθετα, για τους λόγους που έχουμε εκθέσει, οι συγκριτικοί πίνακες βασίζονται σε πλάνη για τα ουσιώδη γεγονότα στους τομείς τόσο της αξίας όσο και της αρχαιότητας, διαπίστωση που ανατρέπει το βάθος της απόφασης. Επομένως η υπό αναθεώρηση 30 απόφαση ανατρέπεται στο βαθμό και έκταση που αφορά τα τρία ενδιαφερόμενα μέρη. 35

Η έφεση επιτρέπεται με έξοδα.

- Η επίδικη διοικητική απόφαση, στο βαθμό και έκταση που αφορά τα τρία ενδιαφερόμενα μέρη (Α. Μηνά, Ν. Σολομωνίδη και Α. Δημητριάδη), ακυρώνεται στην ολότητά της βάσει του Άρθρου 146.4(β) του Συντάγματος.
- 5

Η έφεση επιτρέπεται με έξοδα.

24 Φεβρουαρίου, 1994

[ΠΙΚΗΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΑΡΤΕ-
ΜΗΣ, Δ/στές]

ΚΩΣΤΑΣ ΤΙΦΑΣ,

Εφεσείων-Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΗΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Εφεσίβλητης-Καθ' ης η αίτηση.

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1081)

*Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Επιτροπή Δημόσιας Υπηρε-
σίας — Σχέδια υπηρεσίας — Προσόντα — Προαγωγή στη μόνιμη
θέση Ανώτερου Τεχνικού (Κλάδος Εξετάσεως Οδηγών) — Επικυ-
ρώθηκε.*

Λέξεις και Φράσεις — "Τεχνικός 1ης Τάξης" στην Κ.Δ.Π. 354/80.

5

*Η θέση "Εξεταστής Οδηγών 1ης Τάξεως" και η θέση "Επιθεω-
ρητής Μηχανοκινήτων Οχημάτων 1ης Τάξεως" τις οποίες κατεί-
χαν ο εφεσείων και το ενδιαφερόμενο μέρος αντίστοιχα, μετονομά-
στηκαν από 1/1/1980 σε θέση "Τεχνικού 1ης Τάξεως" σύμφωνα με
τις πρόνοιες της Κ.Δ.Π. 354/80.*

10

*Το Σχέδιο Υπηρεσίας της επίδικης θέσης εγκρίθηκε από το
Υπουργικό Συμβούλιο στις 17/6/1982 και καθόριζε μεταξύ των
αναγκαίων προσόντων "Πενταετή τουλάχιστον υπηρεσία στη θέση
Τεχνικού 1ης Τάξεως/Εξεταστού Οδηγών 1ης Τάξεως".*

*Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας (η Επιτροπή) προήγαγε το
ενδιαφερόμενο μέρος στην πιο πάνω θέση. Η απόφαση της Επιτρο-
πής επικυρώθηκε από το πρωτόδικο Δικαστήριο το οποίο απο-
φάνθηκε ότι οι δύο προϋφιστάμενες θέσεις εξομοιώθηκαν από
1/1/1980 και το ενδιαφερόμενο μέρος είχε συμπληρώσει την
απαιτούμενη υπηρεσία. Επίσης συμφώνησε με την ερμηνεία του
όρου "Τεχνικός 1ης Τάξεως" που δόθηκε από την Επιτροπή.*

15

20

Λόγοι έφεσης:

*(α) Λανθασμένα αποφασίστηκε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος
ικανοποιούσε την πρώτη απαίτηση του Σχεδίου Υπηρεσίας.*